

Milí přátelé,

začátkem tohoto týdne jsme se sešli, abychom prodiskutovali, jaké možnosti máme za stávající koronavirové situace v projektu Společného orchestru žáků ZUŠ a hudebníků České filharmonie. Nakonec jsme se – se souhlasem generálního ředitele České filharmonie Davida Marečka – rozhodli takto.

Veškeré termíny plánované do konce června 2020 musíme bohužel zrušit. Jednak nevíme, jak dlouho budou platit stávající opatření (karanténa, nouzový stav, zákaz veřejných akcí, uzavření škol), a i kdyby se vše vrátilo do normálních kolejí, bude pravděpodobně potřeba, abyste napřeli síly k tomu dostat zejména školním povinnostem. Myslíme si, že nechat vedle toho běžet náš projekt, který má také velké nároky – zkouškové, ale i ve vzájemném propojování a poznávání účastníků – by mohlo přinést spíš stres a tlak než pohodu a radost, které ke zdárnému průběhu a krásnému výsledku potřebujeme.

Ale nezoufejte!

Po dohodě s panem dirigentem Petrem Altrichterem budeme hrát Dvořákovu Novosvětskou (a 16. slovanský tanec) ne v červnu 2020, ale v červnu 2021. A zveme Vás všechny, kteří jste byli v letošním projektu, abyste se jej účastnili také v nadcházejícím školním roce. Platí to i pro Ty z Vás, kteří už v té době budou starší 21 let (což je věkový limit našeho projektu) anebo kteří už nebudou žáky ZUŠ. Budete-li chtít, můžete se zúčastnit. Za nás organizátory je to ideální situace, protože si přejeme, abychom projekt mohli dokončit se všemi z Vás, se kterými jsme ho rozběhli. Víte sami nejlépe, kolik času, energie a odhodlání už jste do toho dali... byla by škoda o to přijít. Přesný harmonogram na příští rok v tuto chvíli ještě nemáme, odhadujeme, že Vám ho pošleme v průběhu letošního června.

A o rok později, v červnu 2021 (v roce 180. narozenin Antonína Dvořáka), nastane ta chvíle, kdy Vaše Novosvětská ve Dvořákově síni konečně zazní. V posluchačích doufejme vzbudí podobně silné pocity, jako když symfonie zazněla ve světové premiéře v New Yorku v prosinci 1893 pod taktovkou dirigenta Antona Seidla: „Konečně přišel ten okamžik. Pan Seidl zaujímá místo u dirigentského pultíku. Všechny oči v sále se s napjatým očekáváním upírají k jeho zdvižené taktovce. Taktovka klesá a my konečně nasloucháme Novosvětské symfonii Dr. Dvořáka. A čeho nám bylo dopřáno slyšet! Začíná se smutným, tragickým tématem v podání violoncell. Začátek je ponurý, vážný až výhrůžný. (...) Nadšení po první větě se blížilo ovacím. Aplaus trval několik minut... Druhá věta... Po několika prvních akordech žesťů a fagotu následuje melodie vyzpívaná anglickým rohem, melodie, která je poklidná a jednoduchá jako chorál, doprovázená tlumenými smyčci. Jaká je to jedinečná melodie! Tak smutná, tak něžná, tak zamyšlená. (...) Scherzo... Je veselé, bujaré, plné pohybu a barvy. Neustále se tu objevují veselé a zároveň křehké tóny. Ozývají se ze všech stran orchestru. (...) Poslední věta... Náměty či témata, které tvořily náplň předcházejících tří vět, se zde nyní objevují v úžasné různorodosti forem.“

Mějte se krásně, opatrujte se, přečtěte si krásný vzkaz od pana dirigenta Altrichtera, který Vám včera napsal.

Srdečně zdravíme!

Za Asociaci základních uměleckých škol ČR, Tomáš Kolafa a Miroslav Pikhart
a za Českou filharmonii, Daniela Dvořáčková a Petr Kadlec

Vážení mladé dámy,
vážení mladí pánové,
milí kolegové a přátelé!

Jak víte, letos se náš koncert
v červnu neuskuteční, ale věřím, že se
opět v Rudolfinu setkáme. Těším se!

Posílám všem poděkování za
dosavadní práci - přeji zdraví!

Kiž nám muzika pomůže
zvládat všechny překážky!

Muzika je radost! - Kiž
radosti zůstaneme!

Náš

Petr Alšický

17. 03. 2020